

# РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Б., 22.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди  
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Андонова

Членове: Петър Пандев  
Крум Динев

при участието на секретаря Мария Стоилова-Въкова  
като разгледа докладваното от Крум Динев Въззивно наказателно дело от  
частен характер № 20231200601246 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод подадена въззивна жалба на Л. Н. К. и  
Ю. Г. К. срещу Присъда № 51 от 28.06.2023 г., постановена по НЧХД №  
1578/2022 г. на Районен съд - Б.. С атакуваната в настоящото производство  
присъда подсъдимият А. Г. А. с ЕГН: \*\*\*\*\* е признат за невиновен в  
това на 01.09.2022 г. в разговор с журналист Х. В. да е казал унижителни думи  
за честта и достойнството на Л. Н. К. и Ю. Г. К., двамата от гр. Б. - „м.“, „б.  
са“ и „и. и половина“, като обидите да са разпространени чрез публикуване в  
електронна медия agri.bg със заглавие „Лабиринт от схеми за стотици хиляди  
левове“, заради което и на основание чл. 304 от НПК вр. с чл. 148, ал. 1, т. 2,  
вр. чл. 146, ал. 1 НК съдът го оправдал по това обвинение. Подсъдимият А. А.  
е признат за невиновен в това, че по същото време и начин да е приписал на  
тъжителите Л. Н. К. и Ю. Г. К. престъпление с думите „С. се номера, к. се  
животни“... „И. и половина“ и „Откъдето имаше, оттам крадоха и 5  
години всички си затварят очите, а те продължават да крадат“, като  
клеветата да е разпространена чрез публикуване в електронна медия agri.bg  
със заглавие „Лабиринт от схеми за стотици хиляди левове“, заради което и

на основание чл. 304 от НПК вр. с чл.148, ал.2 вр. с ал.1, т.2, вр. с чл.147, ал.1 НК го оправдал и по това обвинение. С присъдата са отхвърлени като неоснователни и заявените гражданскоправни претенции - за обезщетяване на причинени от деянието „обида“ неимуществени вреди в размер на по 5000 лева за всеки от тъжителите, ведно със законната лихва, в размер на по 5000 лева за всеки един от тъжителите за обезщетяване на причинените от престъплението „клевета“ неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането.

В жалбата се релевира, че съдът в нарушение на процесуалните и материални правила, приел, че не са осъществени съставите на процесните престъпления. Възразява се, че инкриминираните думи били с негативно съдържание и самото им използване не отговаряло на нормалното човешко общуване, като съдът неправилно приел, че посочените фрази били израз на правото на свободно изразяване, залегнало в Конституцията на Република България, че същите били извадени от контекста на разговора, както и че чрез тях подсъдимият не искал да обиди тъжителите. Сочи се, че решаващият съдебен състав не обсъдил всички доказателства по делото - писмени доказателства и гласни доказателствени средства, като се позовал единствено на твърденията на подсъдимия, преразказани и от св. Н.. Навеждат се и доводи срещу присъдата в частта ѝ, касаеща престъплението „клевета“, като отново се акцентира, че първоинстанционният съд постановил крайния си съдебен акт в разрез с процесуалните правила и материалния закон, като игнорирал и съответната нормативна уредба, свързана с получаването на финансови суми по мерки и схеми от ДФ „Земеделие“. Моли се за отмяна на присъдата на Районен съд - Б. и постановяване на нова такава, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по така повдигнатите му обвинения, както и уважаване на предявените граждански иски за присъждане на обезщетение за причинени от деянията неимуществени вреди. С жалбата се представят и писмени доказателства.

В проведеното в настоящата инстанция открито съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателите поддържа изложеното във въззивната жалба, като в хода по същество излага, че по делото по безспорен начин се установило, че подсъдимият изрекъл процесните думи, които се отличавали с унижително и негативно значение, поради което същите накърнили честта и достойнството на двамата тъжители, а в мотивите си

първоинстанционният съд необосновано се доверил основно на обясненията на подсъдимия. Частните тъжители също излагат свои доводи и възражения срещу решението на Районен съд - Б.. Насрещните страни в процеса поддържат като правилна и законосъобразна първоинстанционната присъда. По делото са приети представените от страните писмени доказателства - съдебни решение на Районен съд - Дупница, Административен съд - Дупница, констативни протоколи от извършени проверки.

*Окръжен съд - Б., след като съобрази сторените във въззивната жалба доводи и възражения, както и като прецени приложените и приобщени по делото писмени доказателства, намира, че жалбата на тъжителите е допустима и редовна, като следва да се разглежда по същество от настоящия съдебен състав. От фактическа страна съдът намира следното:*

Районен съд - Б. е бил сезиран с тъжба от страна на Л. и Ю. К. срещу подсъдимия А. Г. А., с адрес в град С., ж.к. "Д. Г." № 17, ЕГН: \*\*\*\*\*, с която повдигнали обвинение срещу последния за това, че на 01.09.2022 г. в електронна медия agri.bg (собственост на "А. Г. М." ООД) в публикация със заглавие "Лабиринт от схеми за стотици хиляди левове" на журналистът Х. В. изрекъл обидни думи по адрес на тъжителите „мошеници“, „брутални са“ и „измамници и половина“, както и че казал следното: „сменяха се номера, колежа се животни“... „Измамници и половина“ и „Откъдето имаше, оттам крадоха и 5 години всички си затварят очите, а те продължават да крадат“, като с тъжбата са предявени и гражданскоправни претенции за обезвреда. С разпореждане № 1616 от 27.10.2022 г. съдебният състав към РС - Б. квалифицирал така описаните в тъжбата деяния, като първото такова изведено в оплакването е подведено под хипотезите на чл. 148, ал. 1, т. 2 вр. чл. 146, ал. 1 НК, а именно разпространена обида чрез средствата за масова информация, а второто съответно по чл. 148, ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 вр. чл. 147, ал. 1 НК - клевета, разпространена също чрез средствата за масова информация. С Присъда № 51 от 28.06.2023 г. първоинстанционният съд оправдал подсъдимият по така повдигнатите му обвинения, като съответно отхвърлил и предявените от тъжителите граждански иски. За да достигне до този правен резултат, съдът се мотивирал, че инкриминираните от тъжителите фрази "мошеници", "брутални са", "измамници и половина" носят негативна оценка, но въпреки това намерението на А. А. не било да обиди тъжителите,

съзнавайки, че казва нещо унижително за честта и достойнството им, искайки или допускайки това да се случи, тъй като подсъдимият А. бил запознат с резултатите от извършена от страна на служители към БАБХ проверка, които резултати затвърдили у него убеждението, че в действителност К. не са създали условия за хуманно отглеждане на животни, за правилна селекция и репродукция, за добри и здравословни условия за живот във фермите. По този начин подсъдимият изразил мнение, което макар и негативно, съставлява израз на свободата на словото, гарантирано в чл. 39 от Конституцията на Република България. Отделно, поведението на подсъдимия имало за цел да даде гласност за дейността на тъжителите, поради и което то не попадало в хипотезата на чл. 39, ал. 2 от КРБ. С тези аргументи решаващият съдебен състав е признал подсъдимия за невиновен и отхвърлил като неоснователни приетите граждански искиове на тъжителите.

Всъщност страните не спорят, като А. А. изрично признава наличието на процесната статия, в която да е изрекъл инкриминираните думи и фрази. В представената по делото статия “Лабиринт от схеми за стотици хиляди левове в животновъдството” се проследява журналистическо разследване на “Агри.БГ” по повод реализирани на 19 април 2022 г. проверки на Българска агенция по безопасност на храните (БАБХ) в животновъдни ферми на семейство К. в община К., като в статията се споменават обстоятелства за разминаване между документално посочената наличност на овце в обекта на проверяваните лица и действително откритите там животни, както и за наличие на кози и ярета, за които липсват ветеринарномедицински свидетелства. Отражено е възражение по повод проверката от страна на Ю. К., мнението на един от лекарите, присъствали на място, публикуван е и доклад на ИАСРЖ, писмо на подсъдимия, в качеството му на председател на Националната асоциация за развъждане на породите М. и С., отбелязващ мотиви за отказа на асоциацията да продължи да контролира обектите в град К. на ЕТ “Л. К. - В.”, както и на извършена инспекция от нарочна комисия по повод подаден сигнал от А. А. до ИАСРЖ с отбелязани резултати от същата, като в тази връзка е и проведено интервюто с подсъдимия, цитирано в тъжбата, част от което е и предмет на настоящото производство. По делото са приобщени и писмени доказателства, а именно: справка от 27.02.2023 г. на ОБДБХ - град К., отразяваща издадени от директора на ОДБХ - К. пет броя наказателни постановления срещу ЕТ “Л. К. - В.”, съответно “Л. д.” ЕООД, с

изричното отбелязване, че същите не са влезли в сила, тъй като са обжалвани пред РС - Дупница (като единствено едно от тях е потвърдено от съда); справка от д-р Й. К. с приложения към нея за извършени дейности в съответните обекти през 2022 г., в това число и списък на животните, на които са извършени конкретни процедури в обекта на ЕТ “Л. К. - В.”, списък на част от животните, на които такива процедури не са извършвани и съответно причината за това (бележки от 21.04.2022 г.), отразяване на необходимостта да бъде премахнат статута им на “изгубени” в ИИС на БАБХ; контролен лист от 12.2018 г. и уведомително писмо към него за извършени продажби на част от животните, които не били открити в обекта към датата на проверката, съответно доклад от 04.01.2019 г., обобщаващ данните от тази проверка, като по повод на нея е представено и писмено опровержение на резултатите от същата на Л. К.. Видно е от писмо с изх. № 02-2019 г. от 12.03.2019 г., че подсъдимият А., в качеството му на председател на Националната асоциация за развъждане на породите М. и С., уведомил изпълнителния директор на ИАСРЖ, че прекратил договорните отношения с ЕТ “Л. К. - В.” поради допуснати нарушения от страна на едноличния търговец по клаузите на договора за селекционен контрол, нарушения на Закона за животновъдството и липса на изпълнение на изискванията на Регламент 2016/1012 на ЕП и Съвета на ЕС, като в писмото се цитира и резултата от проверката, осъществена през декември 2018 г. Приобщен е и доклад от 01.06.2022 г., одобрен от изпълнителния директор на БАБХ, обективиращ извършена инспекция в отделно индивидуализирани по номера животновъдни ферми, като във всяка една от тях проверяващата комисия констатира нарушения, а именно - липса на издадени ветеринарномедицински свидетелства за придвижване на животни, нарушения в проследимостта и идентификацията на същите, нарушения на биосигурността, влошен здравен статус на животните, наличие на останки от умрели животни и липса на обособено място за временно съхранение на трупове, липса на пространство за дезинфекция на хора и превозни средства. С писмо от 29.05.2023 г. Държавен фонд “Земеделие” е уведомил първоинстанционния съд за отделните извършени плащания по различни мерки и схеми за кампания 2022 г. към ЕТ “Л. К. - В.” и “Л. д.” ЕООД, като в писмото е посочено, че за кампанията през 2022 г. са проведени проверки по реда на чл. 37 ЗПЗП, като са констатирани разминавания и са наложени

административни санкции, съгласно чл. 19 и чл. 19а на Регламент 640/2014 г. като е предоставена информация, че за периода 2014 г. - 2017 г. дирекция “Специализирани проверки и последващ контрол” не е констатирала нарушения. По делото са налични и контролни листове, попълнени от д-р Т. Б., който е констатирал в тях, че към 19.11.2021 г. тъжители спазвали изискванията за защита и хуманно отношение към животните, както и че същите попълвали редовно и коректно регистрите си. В хода на първоинстанционното производство са разпитани и свидетели, като досежно извършваните проверки в обектите на тъжители са разпита св. А. М., в качеството му на зам.-изпълнителен директор на БАБХ, св. С. Г., св. Е. Д., св. Н. Ч., като същите в показанията си възпроизвеждат голяма част от констатациите на съставения през юни 2022 г. доклад, като всички свидетели се обединяват около обстоятелствата, че в проверяваните обекти се констатирали несъответствия, свързани с поставените ушни марки на част от животните и съответно принадлежността им като порода, възраст, местоположение, наличие на свободни ушни марки, липса на обособени площадки или трупни ями, но пък наличието на трупове на животни около обектите, констатация за живи животни, посочени документално като заклани такива, нарушение на закона при самото движение на животните от един обект в друг, тяхното съсредоточаване на едно място, за подадени сигнали към прокуратурата поради създали се съмнения за евентуално извършени злоупотреби със средства от програмите за субсидиране на животновъдството. И този съд кредитира изцяло тези гласни доказателствени средства, доколкото същите са дадени от лица, което са експерти в съответната област, свидетелите не са в близки отношения с която и да е от страните в процеса, като само св. Н. Ч. казва, че познава и тъжители и подсъдимия, без обаче да се навеждат твърдения или да са налице съмнения, че същият е в отношения, различни от служебните с тези страни. Съществено в случая е и че самата проверка в обектите на тъжители, за която свидетелства М., се сочи от последния да е инициирана по сигнали от други държавни служби и граждани, а не по жалба на подсъдимия, който той не познавал до започване на конкретното съдебно заседание на 21.03.2023 г., когато са провеждани и самите разпити от страна на първоинстанционния състав. Между тези показания и разпита на св. Д. М. противоречия не се наблюдават, тъй като последната споделя своите възприятия относно

извеждането на животните на паша, като по отношение на последната дейност същата не констатира нарушения, тоест че не били извеждани животни, чиито ушни марки не фигурират в издаденото ветеринарно-медицинско свидетелство, като контролният обхват, извършен и коментиран от посочените по-горе свидетели не попада в този, реализиран от св. М., поради което поначало за противоречия между разпитаните свидетели не може да се говори. В своите показания св. Й. К. посочва документално отразеното от него, че извършил реална ваксинация на животни, които всъщност били посочени като изгубени, като коментира и споделеното вече обстоятелство от св. Г., че животни е имало и извън обекта, а именно в местност над самите ферми, оградена с електропастир, като това и било причината същите да не били възприети от проверяващия екип. Но и по тази линия не е налице разминаване между свидетелските показания, доколкото свидетелите К., Г., М., св. Г. Г. действително коментират въпросните временни пасища, на които се намирали животни на тъжителите по време на самите проверки, но в показанията на св. К. не се засяга всъщност въпросът, свързан с отглеждането на едно място на животните, въпреки тяхната регистрация в различни стопанства (по показания на св. М.). Освен това, в своите показания св. К. твърди, че до него не е достигала информация за мъртви животни, макар такива да са констатирани и посочени в доклада от проверката, като същият нямал и задължения, свързани с поставянето на ушните марки на животните, а единствено с профилактиката и ваксинацията на животните и не знаел кой извършва маркирането в процесните ферми, а това са все въпроси, засегнати от разпитаните специалисти.

На база на така изложеното, съдът приема от фактическа страна, че подсъдимият, имайки качеството на председател на националната асоциация за развъждане на породите М. и С., в интервю за електронен сайт използвал по адрес на тъжителите инкриминираните от последните фрази и реплики. С оглед предмета на самата статия, съответно на проведеното журналистическо разследване, става ясно, че изведените дори в отделен параграф думи на А. А. са пряко свързани с животновъдната дейност на тъжителите, поради което обясненията на подсъдимия, че казаното от него било извадено от контекста, тъй като същият говорил обобщено за всички нарушители на Закона за ветеринарномедицинската дейност в тази им част не могат да се ползват с доверие (при все че в крайна сметка той все пак потвърждава, че казаното се

отнася и до обектите на тъжителите). Този състав на съда, в синхрон с приетото и от страна на първоинстанционния съд, обаче счита за достоверни обясненията на подсъдимия, че през декември 2018 г. именно той прекратил договорните си правоотношения с К., тъй като смятал, че при отглеждане на животните те допускали съществени нарушения на специалното законодателство, по-конкретно неспазване клаузите на договора за селекционен контрол, нарушения на Закона за животновъдството, невъзможност за изпълнение на изискванията на Регламент 2016/1012. В тази част обясненията му се подкрепят от описаните по-горе писмени доказателства, като във връзка с последното обстоятелство от особено значение е и представено писмо от подсъдимия от 13.02.2019 г., адресирано до изпълнителния директор на ИАСРЖ (стр. 202 от делото), в което той обосновава отказа си да продължи да работи с жалбоподателите. Този документ, създаден вън от рамките на настоящия процес, при това много преди провеждането на самото журналистическо разследване, дало повод за образуване на това наказателно производство, ведно с представените констативни протоколи и доклади от съответните проверяващи длъжностни лица дават основа на извода, че обясненията на А. за обстоятелствата, мотивирали го да употреби въпросните епитети и квалификации пред разследващият журналист не представляват негова защитна версия, а са доказателствено обосновани.

Изхождайки от тези фактически положения, настоящата съдебна инстанция приема, че като е постановил атакуваната сега присъда съставът към Районен съд - Б. е спазил материалния закон, поради което същата следва да бъде потвърдена, доколкото в процесния случай повдигнатите частни обвинения имат за свой предмет поначало несъставомерни по съответните наказателноправни текстове деяния, като във връзка с този краен правен резултат трябва да се отбележи следното:

При конкретните проявни форми на инкриминираното престъпление *клевета* - чрез разгласяване на позорни обстоятелства и приписване на престъпление, деецът следва да съзнава, че довежда до знанието на трето/и лице/а неистински позорни обстоятелства за частните тъжители, респ., че в действителност последните не са извършили оповестеното съставомерно деяние, да е наясно, че изнесените от него факти, свързани с конкретната проява на пострадалите са от естество да накърнят репутацията и добро им



име в обществото, както и да формират негативна обществена оценка. От субективна страна клеветата е умишлено престъпление, поради което умисъл всякога ще липсва в случаите, когато деецът съобщава определени факти, обективно основани на неговата увереност за истинността им, а процесният случай е тъкмо такъв. Както се установява от приложените доказателства и изслушаните гласни доказателствени средства, страните по делото се намирали в служебни правоотношения, обединени в една асоциация, чийто председател е тъкмо подсъдимият А. А., който през 2018 г. преустановил договора си с частните тъжители, заради негови съмнения в законосъобразността на действията на последните, свързани с отглеждане на животните от съответната порода. За тези си съмнения А. уведомил и съответните административни органи (видно от съдържанието на писмо с изх. 02-2019/12.03.2019 г.), като през 2019 г. и 2020 г. в обектите на жалбоподателите били извършени проверки, резултатите от които са представени по делото, разпитани са и самите проверяващи лица. Същите установяват нарушения с идентификацията на животните, някои документално отразени като заклани, но всъщност налични в обектите, премаркирани животни, открити животни на място, различно от регистрираното за тяхното отглеждане, неидентифицирани животни, ушни марки, поставени на животни, несъответстващи на тяхната реална възраст, нарушения на биосигурността, нерегламентирано отглеждане на свине и др. Тъкмо за тези доклади говори и подсъдимият в своите обяснения, което недвусмислено означава, че към момента на провеждане на интервюто през 2022 г. той е бил запознат с тези констатации. Ето защо правилен и съответен на относимите доказателства и доказателствени средства е изводът на първоинстанционния съд, че с думите, за които подсъдимият е предаден на съд, не е целял да наклевети тъжителите пред неограничен кръг от хора, осъзнавайки или допускайки, че изложеното от него по отношение на тях всъщност не е вярно. Точно обратното. Известно е, че за субективната страна на всяко деяние се съди от обективните действия на неговия извършител - предшестващи, съпътстващи и последващи. Отнесен към конкретиката на настоящия казус, този принцип обективира една убедителна последователност в позицията на подсъдимия по отношение работата на въззивниците, който сам прекратил отношения с тях заради отправени от него конкретни обвинения, намерили подкрепа в описаното впоследствие от

страна на контролните органи. Тъкмо тези документално отразени изводи на съответните специалисти (доклад от 01.06.2022 г., констативен протокол и доклад на началник отдел ЮРЦККРД към ИАСРЖ от 04.01.2019 г.), направени преди провеждането на процесния разговор с журналиста, изключват възможността да се приеме, че подсъдимият е действал и с евентуален умисъл, защото неговите твърдения били проверени и потвърдени по съответния за това ред. Тук е мястото да бъде отбелязано, че в хода на процеса действително се установи от тъжителите, че част от животните, фигуриращи в графа “изгубени” са били налични, а по време на проверката през април 2022 г. някои от тях се намирали и в т.нар. от свидетелите временно пасище, но това обстоятелство не променя крайните правни изводи, доколкото в интервюто първо подсъдимият сам не е засегнал конкретно проблем със самата численост на животните, второ тези процесуални усилия на страните да докажат фактическото съществуване на тези животни всъщност нямат отношение към основните обвинения, залегнали в интервюто и свързани с промяната на ушните марки и наличието на трупни останки, които обстоятелства са възприети от подсъдимия като възможност за нерегламентиран достъп от страна на животновъдите до финансов ресурс. Но по-същественото е друго, като както се посочи и по - горе за липсата на умисъл у подсъдимия е достатъчно да бъде прието, *че са налице обективни данни, че последният е имал основание да вярва в истинността на казаното от него*, поради и което е ирелевантно дали обективиранияте в доклада от юни 2022 г. нарушения действително изпълват признаците на административнонаказателен състав от специалното законодателства, съответно дали те са наложили налагането на административни наказания, в частност на финансови санкции или корекции, след като вече неговите мотиви, дали му повод да прекрати участието на тъжителите в асоциацията, са потвърдени по официален ред от административен орган и това било сведено до неговото знание към инкриминирания момент на интервюто (обясненията на подсъдимия, а и изложеното от него в писмо от март 2019 г. досежно извършена проверка през декември 2018 г.). По делото обаче са налице и доказателства, че в по-голямата си част издадените наказателни постановления (с изключение на едно, отменено поради допуснато нарушение на чл. 40, ал. 3 ЗАНН) са и влезли в сила като потвърдени от съда, като с тях са определени административни наказания за допуснати нарушения, свързани

с биосигурността във фермите, липса на идентификация с ушни марки на част от животните, препятстване достъпа на проверяващите органи и пр., а ДФ “Земеделие” в представената справка е определил и санкции по реда на чл. 19 и чл. 19а на Регламент 640/2014 г. (стр. 280, справка от ДФЗ с изх. № 02-1100).

В хода на първоинстанционното производство тъжители релевирали, че насочили тъжбата срещу подсъдимия, заради негови думи, които според тях касаели единствено извършена проверка от 2018 г., като въвн от предмета на делото следвало да остане периода, следващ тази година, но този довод на жалбоподателите по-скоро представлява тяхна собствена интерпретация на интервюто, защото в своите думи подсъдимият никъде сам не е лимитирал коментара си, свързан с промяната на ушните номера и твърдения за извършени измами единствено до проверката от 2018 г., като е вярно че в част от статията се обсъжда именно тази проверка, но нито от журналистическия въпрос, нито от думите на подсъдимия, преценени в тяхната цялост, следва изводът, че последният е имал предвид само и единствено този времеви период. Ето защо коментираните по-горе доказателства за извършени проверки и в периода, който следва 2018 г. трябва да подлежат на преценка, особено след като самото журналистическо разследване е публикувано през септември 2022 г. и е в контекста на извършена инспекция в стопанствата на частните тъжители през април 2022 г.

С тези мотиви настоящата въззивна инстанция се солидализира с извода на първоинстанционния съд, че подсъдимият А. макар действително да е изрекъл посочените в тъжбата фрази по адрес на частните тъжители, то той не следва да бъде признат за виновен по така въздигнатото му обвинение, доколкото поведението му не изпълва признаците на престъпния състав на клеветата по чл.147, ал. 1 НК. Инкриминираното поведение не съставлява и деликт по смисъла на чл. 45, ал. 1 ЗЗД, защото в случая деянието не е противоправно. При излагане на съответните твърдения за дейността на тъжители е спазен от страна на подсъдимия стандартът за полагане на дължимата грижа, тъй като е поставил във фокуса на общественото внимание нарушенията, свързани с отглеждането на животните в съответните стопанства и проблемите, произтичащи от това при използване на публичен финансов ресурс, но след като вече е бил запознат с относимите административни проверки, част от които е инициирал самият той.

По отношение на второто повдигнато обвинение по чл. 146, ал. 1 НК за отправени от страна на А. А. обидни думи и реплики към тъжителите, присъдата също е законосъобразна и правилна, поради следното:

За тези си думи, предмет на това обвинение, подсъдимият не следва да носи наказателна, а и гражданска отговорност, тъй като в случая не е налице превратно упражняване на правото, залегнало в чл. 39 ал.1 от Конституцията на РБ и свободата на мнение не е използвана, за да се увреди доброто име на другото. Разпоредбата на чл. 10 т.1 от КЗПЧОС прокламира свободата на изразяване на мнения, включително разпространяване на информация и идеи, без намесата на държавните власти, като пределите на тази свобода се определят от възможността да бъдат засегнати неоправдано честта и достойнството на гражданите (чл. 39, ал. 2 КРБ). Изводът относно наличието на противоправно поведение при употреба или разпространение на слова следва да се основава на преценка за баланса между посочените две основни права - това на защита на доброто име и на правото на свободно изразяване на мнението. Поведението на подсъдимия при изказаните от него оценъчни съждения с ясно отразен негативен характер, пряко засягащи тъжителите, когато последните се коментират в статията във връзка с тяхното занятие, нарушенията при упражняването на което са предмет на публичния коментар на подсъдимия, не съставлява съставомерно деяние по смисъла на чл. 146, ал. 1 НК, нито граждански деликт. Както е отбелязал и първоинстанционният съд, думите сами по себе си действително имат негативен характер, но при преценката си за отговорността на подсъдимия следва фактът на използване на репликите да бъде преценен в светлината на всички обстоятелства по случая и в контекста на самата статия, за да се отговори дали отрицателните по своя характер думи и реплики (с оглед общоприетите порядки за етичност в поведението) са използвани, за да бъде уязвена единствено честта и достойнството на жалбоподателите - относно този подход виж и делото *Oberschlick v. Austria* No. 2 от 01.07.1997 г. пред ЕСПЧ. В последното решение съдът е разгледал въпросът дали използваните обидни думи в статия представляват безпочвена правна атака или са част от прокараната от техния автор политическа дискусия с оглед поведението на жалбоподателя. В процесния случай коментарите на А. по повод дейността на К. засягат обществено значима информация, както правилно е приел в мотивите си и

Районен съд - Б., последният е изразил и възмущението си от допусканите от страна на тъжителите нарушения при отглеждане животните с порода М. и С., за които той последователно през годините алармирал компетентните за това органи, а мнението му, макар и изразено с негативни епитети, които обаче не се отличават с крайност, почива на някаква фактическа база (последното е заложено като критерий от ЕСПЧ в посоченото решение), поради което не представлява такава безпочвена атака, която да изисква съдебна защита. Ето защо в случая намеса с наказателноправна репресия при упражняване свободата на словото на подсъдимия не е необходима, тъй като в интервюто последният, обсъждайки общественият проблем, предмет на журналистическото разследване, не е преминал допустимите граници при начина на разпространение на информация. По тези съображения поведението му не съставлява и гражданскоправен деликт, за който да се дължи обезвреда.

С оглед на тези съображения и мотиви, предвид това че крайните правни изводи на двете съдебни инстанции съвпадат, то атакуваната в настоящото производство присъда на Районен съд - Б. следва да бъде потвърдена изцяло като правилна и законосъобразна.

Водим от горното и на основание чл. 336 т. 6 вр. чл. 338 НПК, Окръжен съд - Б., Първи въззивен наказателен състав

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРДЖАВА** изцяло Присъда № 51 от 28.06.2023 г. по наказателно дело от частен характер № 1578 от 2022 г. по описа на Районен съд - Б..

Решението е окончателно, като преписи от същото да се връчат на страните.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_